

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΘΕΝΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩ.

Α

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ. Ἀρχιεπίσκοπος Κερκύρας. Συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἑνωσιν τῆς Ἑπτανήσου ἄριστος Ἑλληνιστής. Ἐγεννήθη εἰς Κέρκυραν ὅπου ἤρχισε τὸ στάδιόν του διδάσκων τὴν Ἑλληνικὴν. Ἰδε σελίδα 50.

ΑΛΒΕΡΤΟΣ. Διάδοχος τοῦ θρόνου τῆς Ἀγγλίας. Ἐγεννήθη τὴν 9 Νοεμβρίου 1841. Ε. Ν. Ἰδε σελίδα 24.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ. Σύζυγος τοῦ διαδόχου τοῦ θρόνου τῆς Ἀγγλίας. Κόρη τοῦ Χριστιανοῦ, Βασιλέως τῆς Δανίας. Ἐγεννήθη τὴν 1 Δεκεμβρίου 1844 Ε. Ν. Ἐνυμφεύθη τὸν Φεβρουάριον 1863, Ε. Ν. Ἰδε σελίδα 2.

ΑΝΔΡΟΥΤΖΟΣ (Ὀδυσσεύς). Ἐκ Λεβαδείας. Ὁπλαρχηγός. Ἐφανεύθη εἰς Ἀθήνας. Ἰδε σελίδα 168.

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ (Ἐμμανουήλ). Ἐγεννήθη ἐν Κρήτῃ τὸ 1791 ἔτος· μετέβη τὸ 1814 εἰς Κωνσταντινούπολιν παρὰ τινι ἐμπορικῷ καταστήματι· προσηλυτίσθη παρὰ τῶν φιλικῶν, κατῆλθεν εἰς Πελοπόννησον καθ' ὃν χρόνον ἡ Τρίπολις ἐάλω. Ἀντιπρόσωπος Κρήτης σὺν τριῶν ἄλλων εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τῆς Ἐπιδαύρου, πολεμιστής εἰς Μύλους τῆς Ναυπλίας, καὶ Γραμβοῦσαν τῆς Κρήτης, πάλιν ἐξελέχθη πληρεξούσιος εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τῆς Τροιζῆνος. Ἐξέδωκε κατὰ πρῶτον πολιτικὴν Ἐφημερίδα ἣν ἀπεχάλεσεν Ἡὼς, μετενόμασε κατὰ τὸ 1832 Ἀθηνᾶ, τριακοστὸν δὲ καὶ τέταρτον ἤδη ἄγουσιν ἔτος. Ἀπέθανεν εἰς Ἀθήνας τὸ 1863. Ἰδε σελίδα 280.

ΑΣΤΗΓΞ. Φιλέλλην Ἀγγλος. Διάσημος ναυτικός. Ὑπηρέτησε κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν καὶ ἀπέθανεν ἐν Ἑλλάδι. Ἰδε σελίδα 82.

Β

ΒΑΛΤΙΝΟΣ (Γεώργιος). Ἐκ Βάλτου. Ἀγωνιστής. Ἀπεβίωσεν. Ἰδε σελίδα 130.

ΒΟΤΖΑΡΗΣ (Μάρκος). Σουλιώτης. Ἡρώς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος. Ἐφονεύθη εἰς Μεσολόγγιον. Ἰδε σελίδα 98.

ΒΟΤΖΑΡΗΣ (Κώστας). Σουλιώτης. Θεῖος τοῦ προηγουμένου. Ἀπεβίωσεν. Ἰδε σελίδα 130.

ΒΟΤΖΑΡΗΣ (Νότης). Σουλιώτης. Θεῖος τοῦ Μάρκου. Ἀπεβίωσεν. Ἰδε σελίδα 130 καὶ 136.

ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ (Εὐγένειος). Ἐγεννήθη τὴν 11 Αὐγούστου 1716 εἰς Κέρκυραν. Ὁ πατήρ του κατήγετο ἀπὸ τὸ προάστειον Μανδούκιον. Ἐχειροτονήθη διάκονος εἰς Ἰωάννηνα. Ἐτελειοποίησε τὰς σπουδὰς του εἰς Βενετίαν καὶ Παταύιον. Ἐδίδαξεν εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος, εἰς Ἄρταν, Ἰωάννηνα, εἰς Κοζάνην τῆς Μακεδονίας (1750), εἰς τὸν Ἄθωνα (1753), καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν (1761). Ἡ παρ' αὐτοῦ διδασκαλία τῆς φιλοσοφικῆς ἐπιστήμης ἐπέφερε καλοὺς καρποὺς, ἀλλ' ἐκίνησε κατ' αὐτοῦ τὴν ἐχθραν τῶν σχολαστικῶν· ἵνα ἀποφύγῃ αὐτὴν, μετέβη εἰς Λειψίαν ἐπὶ προφάσει νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν τύπωσιν τῶν συγγραμμάτων του. Εἰς Λειψίαν ἐσχετίσθη μετὰ τοῦ Ῥώσου στρατηγοῦ Ὁρλόφ ὅστις ἔπεισε τὴν Αὐτοκρατορήσαν Αἰκατερίνην τὴν β' νὰ προσκαλέσῃ τὸν Εὐγένειον εἰς τὴν Ῥωσσίαν. Ὁ Εὐγένειος μεταβὰς εἰς Ῥωσσίαν, ἐχειροτονήθη ἱερεὺς παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Μόσχας Πλάτωνος τὴν 30 Αὐγούστου τοῦ 1775, καὶ κατὰ τὴν α' Ὀκτωβρίου 1776 ἐχειροτονήθη Ἀρχιερεὺς καὶ ἀνεδείχθη πρῶτος Ἀρχιεπίσκοπος Σλαβωνίου καὶ Χερσῶνος. Παραιτηθεὶς μετὰ τινα ἔτη τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς του ἀπεσύρθη εἰς Πετρούπολιν ὅπου ἀπέθανε τὴν 10 Ἰουνίου τοῦ 1806. Ὁ Εὐγένειος Βαύλγαρης θεωρεῖται παρὰ πάντων ὡς ἐφάμιλλος τοῦ Κοραῆ. Ἰδε σελίδα 40.

ΒΡΕΤΟΣ (Μαρίνος Παπαδόπουλος). Ἐγεννήθη εἰς Κέρκυραν τὴν 1/13 Σεπτεμβρίου 1828. Ἐξεπαιδεύθη εἰς Ἀθήνας, Πίζαν τῆς Ἰταλίας, καὶ Παρισίους. Διδάκτωρ τῆς νομικῆς· ὑπῆρξε συνεργάτης πολλῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων καὶ ἰδίως τοῦ Γαλλικοῦ Μηνύτορος, καὶ τῆς Ἐθνικῆς Γνώμης (l'Opinion nationale), διετέλεσεν ἐπὶ δύο ἔτη διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Μηνύτορος (le Moniteur grec), ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ 1855, ἐξέδωκεν εἰς Βρυξέλλας ἐπὶ ἓν ἔτος τὴν Παγκόσμιον Ἑβδομάδα (la Semaine universelle), ἧς ἡ ἀποστολὴ ἦτο νὰ ὑπερασπίζηται τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα· ἐδημοσίευσεν πολλὰ φιλολογικὰ πολιτικὰ καὶ ἱστορικὰ πονήματα, τὰ πλεῖστα ἀφορῶντα τὴν Ἑλλάδα. Ἰδε σελίδα 344.

ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ (Ἀναστάσιος). Υἱὸς τοῦ Σκαρλάτου Βυζαντίου, ἀρίστου λεξικογράφου. Ἐγεννήθη εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸ 1839 ἔτος, ὅπου διήκουσε τὰ γυμνασιακὰ καὶ πανεπιστημιακὰ μαθήματα. Τελειοδίδκτος τῆς φιλολογίας. Διατελεῖ σήμερον μόνος συντάκτης τῆς Τεργεσταίας Ἡμέρας. Ἰδε σελίδα 290.

ΒΥΡΩΝ. Ἐγεννήθη τὴν 22 Ἰανουαρίου 1788 εἰς Δούβρ τῆς Ἀγγλίας, ἀπέθανεν τὸ 7/19 Ἀπριλίου 1824 εἰς Μεσολόγγιον. Μέγας ποιητὴς τῆς Ἀγγλίας. Ἰδε σελίδα 34.

Γ

ΓΑΖΗΣ (Ἀνθιμος) ἐκ Μηλιῶν, κωμόπολις τοῦ Πηλίου ὄρους τῆς Θετταλο-Μαγνησίας. Κατὰ τὸ 1796 προσεκλήθη παρὰ τῆς ἐν Βιέννῃ Ἑλληνικῆς Κοινότητος ὡς ἐφημέριος τῆς αὐτόθι ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῶν Γραικῶν. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἀνέλαβε τὴν ἔκδοσιν τοῦ Λογίου Ἑρμοῦ φιλολογικῆς ἐφημερίδος, τὰ μέγιστα ὠφελήσας τὸ γένος. Ἐκραγείσης τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως κατῆλθεν ἀμέσως εἰς τὴν Πελοπόννησον· ὑπῆρξε μέλος τῶν πρώτων ἐθνοσυνελεύσεων. Μετὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἔλευσιν τοῦ Καποδιστρίου ἀπεσύρθη ἐκ τοῦ δημοσίου βίου καὶ ἀπεβίωσεν ἐν Σύρῳ κατὰ τὸ 1837 ἔτος. Ἐξέδωκε πολλὰ ὠφέλιμα βιβλία ὧν τὸ σπουδαιότερον εἶναι τὸ τρίτομον Ἑλληνικὸν λεξικὸν ὃ ἐπὶ πολὺν χρόνον ὑπῆρξε τὸ μεθοδικώτερον πάντων. Ἰδε σελίδα 72.

ΓΑΛΑΝΟΣ (Δημήτριος). Ἀθηναῖος, γεννηθεὶς περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος, μετέβη νέος ἔτι εἰς τὰς Ἰνδίας, εἰς Βεναρές, ὅπου ἐμυήθη τὰ τῆς θρησκείας, φιλοσοφίας καὶ φιλολογίας τῶν Βραχμάνων. Μετέφρασεν εἰς ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν τὰ πλεῖστα τῆς Βραχμανικῆς φιλολογίας καὶ καταλιπὼν ἀνέκδοτα τὰ χειρόγραφα τοῦ ἐδωρήσατο ταῦτα μεθ' ὅλης τῆς περιουσίας του εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ. Τὰ συγγράμματά του ἐξεδόθησαν ἐπιστασίᾳ Γεωργίου Τυπάλδου. Ἰδε σελίδα 264.

ΓΕΡΜΑΝΟΣ. Ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν, ἀνύψωσε τὴν 25 Μαρτίου 1821, τὴν σημαίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Ἀπεβίωσεν. Ἰδε σελίδα 44.

ΓΑΔΔΣΤΩΝ (Οὐίλλιαμ). Ἐγεννήθη τὴν 29 Δεκεμβρίου 1809 Ε. Ν. εἰς Λίβερπουλ ἐκ πατρὸς Σκώτου ἐπαγγελλομένου τὸν ἔμπορον. Οἰκονομολόγος ἄριστος, πολιτικὸς διάσημος. Ἰδε σελίδα 34.

ΓΟΒΔΕΛΑΣ (Δημήτριος). Ἐκ Ῥαψάνης εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Ὀλύμπου. Ἐξεπαιδεύθη εἰς Γερμανίαν. Διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας. Ἐχρημάτισε Διευθυντὴς τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου Ἰασίου κατὰ τὸ 1820, ὅπου ἐδίδασκε τὰ μαθηματικά. Ἐξέδωκε διάφορα πονήματα καὶ ἰδίως μαθηματικά. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ τὰς Τύχας τοῦ Τηλεμάχου. Ἀπεβίωσεν. Ἰδε σελίδα 200.

ΓΟΡΤΖΑΚΩΦ (Ἀλέξανδρος Μιχάλοβιτς). Ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ῥωσσίας. Ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1798. ἤρχισε τὸ διπλωματικὸν στάδιόν του ὑπὸ τὸν Ἰωάννην Καποδίστριαν. Ἰδε σελίδα 24.

ΓΡΕΓΩΡΥ. Μέλος τοῦ Κοινοβουλίου τῆς Ἀγγλίας. Φίλος τοῦ

λὸρδ Δέρβυ. Ἠγόρευσεν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ κατὰ τῆς κατεδαφίσεως τῶν φρουρίων τῆς Κερκύρας. Φιλέλλην εἰς τὸ ἔπακρον. Ἰδε σελίδα 34.

ΓΡΙΒΑΣ (Θεόδωρος). Ἐξ Ἀκαρνανίας, ἀγωνιστῆς ἀπέθανε τὸ 1863 ἔτος. Ἰδε σελίδα 130.

ΓΡΙΒΑΣ (Δημήτριος). Υἱὸς τοῦ προηγουμένου· ἔλαβεν ἐνεργητικὸν μέρος εἰς τὴν ἐπαναστάσιν τὴν καταστρέψασαν τὸν θρόνον τοῦ Ὁθωνος. Ἀπεστάλη εἰς Κοπεγχάγην παρὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως μετὰ τῶν πληρεξουσίων Κ. Κανάρη καὶ Θ. Ζαΐμη. Ἰδε σελίδα 258.

ΓΡΙΒΑΣ (Γαρδικιώτης). Ἀδελφὸς τοῦ Θεοδώρου, ἀγωνιστῆς, ὑπῆρξεν ὑπασπιστῆς καὶ ἄκρος φίλος τοῦ Ὁθωνος, ἀπέθανεν ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Ἰδε σελίδα 130.

Δ

ΔΑΝΔΟΛΟΣ (Ἰωάννης, Ἀντώνιος). Ἐγεννήθη εἰς Κέρκυραν κατὰ τὸ 1788 ἔτος. Ἐξεπαιδεύθη εἰς Βενετίαν, εἰς τὸ Σχολεῖον τῶν Εὐγενῶν. Κατετάχθη εἰς τὸν γαλλικὸν στρατὸν εἰς ὃν ὑπηρέτησε μέχρι τῆς πτώσεως τοῦ Ναπολέοντος. Πολλάκις ὑπῆρξε ἀντιπρόσωπος Κερκύρας εἰς τὴν Ἰόνιον Βουλὴν· ἐξέδωκε πολλὰς πολιτικὰς διατριβὰς περὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος καὶ περὶ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου, τὰς πλείστας εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν· διετέλεσεν εἰς διαφόρους θέσεις τῆς πολιτείας· ἀπέθανε κατὰ τὸ 1863. Ἰδε σελίδα 306.

ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ (Ἀναγνώστης). Ἐγεννήθη κατὰ τὸ ἔτος 1771, εἰς Λαγκαδιὰ τῆς ἐπαρχίας Καρυταίνης εἰς Πελοπόννησον. Ἀντεπροσώπευσε τὴν Πελοπόννησον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, μόλις ἄγων τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ διετέλεσεν ὡς τοιοῦτος μέχρι τῶν 1821. Ἐμυήθη τὰ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ 1818, ὑπῆρξεν ἐν ἐκ τῶν ἐξ μελῶν τῆς πρώτης Ἐκτελεστικῆς Κυβερνήσεως ἐγκαθιδρυθείσης ἐν Ἑλλάδι, μέλος ὅλων τῶν ἐθνοσυνελεύσεων μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ Κυβερνήτου, μέλος τοῦ ἐκτελεστικοῦ σώματος τῆς Α' περιόδου, μέλος τῆς δικτατορικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν 1826, μέλος τοῦ Πανελληνίου ἐπὶ Κυβερνήτου, Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος, Γερουσιαστῆς, καὶ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας ἐπὶ δύο περιόδους. Ἀπέθανεν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ 1856. Ἰδε σελίδα 296.

ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ (Πέτρος). Υἱὸς τοῦ προηγουμένου. Ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1814. Ἐπὶ τῆς παρελθούσης βασιλείας διετέλεσε σύμβουλος, διευθυντῆς καὶ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου· βουλευτῆς εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς περιόδους· ἀρχηγὸς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, καὶ ὡς τοιοῦτος διαπραγματευθεὶς καὶ ἀποπερατώσας τὴν δυσχερῆ ὑπόθεσιν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κανονικῆς

ἀναγνωρίσεως τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ὕστερον ὑπουργὸς ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐνεστώσης βασιλείας, ἀπετέλεσε μέρος τοῦ πρώτου ὑπὸ τοῦ βασιλέως Γεωργίου συστηθέντος ὑπουργείου, ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ ὡς τοιοῦτος διεξήγαγε τὴν μετὰ τῶν μεγάλων δυνάμεων διαπραγματεύσιν τῆς ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἥ δὲ περὶ τοῦ ἐθνικοῦ τοῦτου ζητήματος σπουδαία ἀλληλογραφία του ἐδημοσιεύθη ἤδη καὶ τοῖς πᾶσιν ἐγένετο γνωστή. Ὁ Κ. Πέτρος Δελιγιάννης εἶναι ἤδη πληρεξούσιος ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις β' τῶν Ἑλλήνων ἐθνικῇ συνελεύσει καὶ πρεσβευτὴς τοῦ Βασιλέως Γεωργίου εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἰδε σελίδα 306.

ΔΙΑΚΟΣ (Α.). Ἐκ Λεβαδείας. Μάρτυς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος· ὑπέστη τὸ μαρτύριον τοῦ ἀνασκολοπισμοῦ. Ἰδε σελίδα 152.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ. Ἐκ Σπετσῶν. Δικηγόρος, καθηγητὴς τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον. Διετέλεσε Πρόεδρος τῆς ἐν Ἀθήνας β' Ἐθνοσυνελεύσεως. Ἰδε σελίδα 216.

ΔΩΡΑΔΙΣΤΡΙΑ. Ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον τοῦτο κρύπτεται ἡ Κυρία Κόλτσοφ-Μασσάλσκη, τὸ γένος Ἑλένη Γκῆκα· ἐγεννήθη τὴν 22 Ἰανουαρίου 1829, εἰς Βουκουρέστιον· μαθήτρια Γρηγορίου Παπαδοπούλου· περιηγήθη πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης· συνέταξε πάμπολλα πονήματα ἐξ ὧν τὰ μᾶλλον ἄξια λόγου εἰσὶ· Ὁ μοναστηριακὸς βίος ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ· Αἱ γυναῖκες ἐν τῇ Ἀνατολῇ· καὶ Ἡ ἐν Ἑλλάδι περίηγησις. Ἰδε σελίδα 321.

Z

ΖΑΛΑΚΩΣΤΑΣ (Γεώργιος). Ἐξ Ἡπείρου. Καταλυματίας τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ· ἀνεδείχθη δοκιμὸς ποιητής· ἀπέθανε τὸ 1850. Τὸ Χάνι τῆς Γραβιᾶς εἶναι ἐκ τῶν ἀρίστων ποιημάτων του. Ἰδε σελίδα 274.

K

KATZONΗΣ (Λάμπρος). Ἐκ Λεβαδείας. Περίφημος κορσάρος καὶ πυρπολιστὴς ὑπηρετήσας τὴν Ῥωσσίαν περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος. Κατέκαυσε τὸν τουρκικὸν στόλον. Ἰδε σελίδα 88.

KOPΩΝΑΙΟΣ (Πάνος). Ἐγεννήθη εἰς Κύθηρα κατὰ τὸ 1815. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν. Περὶ τὰ στρατιωτικὰ ἀσχολούμενος καὶ διευθύνων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν τὸ πυροβολικὸν τμήμα προῆλθεν εἰς τὴν πολιτικὴν ἐπὶ τῶν συνωμοτικῶν τοῦ Μαΐου 1861. Μετὰ πολλὰς περιπετείας ἐξελέχθη τὴν 17 Ἰουνίου 1863 ὑπὸ τῆς συνελεύσεως

ὕπουργος ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν. Ἡ ὑπουργεῖα του ἐκείνη ὑπῆρξε θνησίγονος, διότι τὴν ἐπιοῦσαν τῆς ἐκλογῆς του ἐξεῖράγη ἐν Ἀθήναις ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, μεθ' ὃν ἐπῆλθεν ἡ ἀλλαγὴ ὅλης τῆς κυβερνήσεως· κατὰ τὸ 1864 διωρίσθη πάλιν ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἐπὶ τῆς βραχυχρονίου ὑπουργείας τοῦ Κανάρη. Ἰδε σελίδα 258.

ΚΟΔΟΚΟΤΡΩΝΗΣ (Θεόδωρος). Ἐκ Πελοποννήσου. Εἷς ἐκ τῶν διασημοτέρων πρωταγωνιστῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Ἀπέθανεν εἰς Ἀθήνας. Ἰδε σελίδα 230.

ΚΟΔΟΚΟΤΡΩΝΗΣ (Γενναῖος). Υἱὸς τοῦ προηγουμένου. Ἰδε σελίδα 146.

Λ

ΛΕΝΟΡΜΑΝ (Φραγκίσκος). Ἐγεννήθη εἰς Παρισίους τὴν 17 Ἰανουαρίου 1837. Υἱὸς τοῦ Καρόλου Λενορμάν. Ἀρχαιολόγος, δημοσιογράφος· περιηγήθη τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀνατολὴν κατὰ τὸ 1859, 1860 καὶ 1863. Ἐγραψεν ἅπειρα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ἰδε σελίδα 290.

ΛΕΟΠΟΛΔΟΣ Α' (Γεώργιος-Χριστιανὸς-Φριδερίκος), βασιλεὺς τοῦ Βελγίου, ἐγγενήθη τὴν 4/16 Δεκεμβρίου 1790 εἰς Κοβούργον. Ὑπηρέτησε στρατιωτικῶς τὴν Ῥωσσίαν. Κατὰ τὴν 16/27 Μαρτίου 1816 ἐπολιτογραφήθη πολίτης Ἀγγλος καὶ τὴν 21 Μαρτίου 2 Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐνυμφεύθη τὴν διάδοχον τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου Καρλόταν, ἥτις ἀπέθανε τὸ 1817. Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1830 αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις τῷ προσέφερον τὸν θρόνον τῆς Ἑλλάδος ὃν ἐδέχθη κατ' ἀρχὰς ὑπὸ ὅρους τινὰς ἀλλὰ μετ' οὗ πολὺν πεισθεὶς περὶ τῶν κακῶν διαθέσεων τῆς Ἀγγλίας παρητήθη. Μετ' ὀλίγον ἐξελέχθη βασιλεὺς τοῦ Βελγίου ὁ ἀπεκατέστησε τὸ εὐτυχέστερον Κράτος τῆς Εὐρώπης. Ἰδε σελίδα 18.

ΛΕΩΤΖΑΚΟΣ. Ἐκ Πελοποννήσου. Διεκρίθη εἰς τὴν μάχην τῆς Κалаμπάκας, καθ' ἣν ἐπὶ κεφαλῆς ὀλιγαρίθμων στρατιωτῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ ἔτρεψεν εἰς φυγὴν τάγμα ὁλόκληρον Ἀράβων. Ἐφονεύθη εἰς Κύθνον μετὰ τῶν δύο ἄλλων θυμάτων τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ὀκτωβρίου. Ἰδε σελίδα 322.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Ἐγεννήθη εἰς Ζάκυνθον. Διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς. Δημοσιογράφος. Βουλευτὴς εἰς πολλὰς περιόδους. Σφόδρα ῥιζοσπάστης. Πρεσβεύει ἀρχὰς δημοκρατικὰς ἀλλὰ συνάμα συντηρητικὰς. Ἰδε σελ. 306.

Μ

ΜΑΝΟΣ (Γεώργιος). Ἐγεννήθη εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ 1794. Νομικὸς, δημοσιογράφος. Ἐξέδωκε πολλὰ πολιτικὰ συγγράμματα περὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος λίαν σπουδαῖα. Ἐξέδιδε ἐπὶ ἐν ἔτος εἰς Βρυξέλλας l'Orient, ἐβδομαδία ἐφημερίδα περὶ Ἀνατολῆς ἐν γένει πραγμα-

τευομένην. Ἀρχαῖος ἀγωνιστής· παρευρέθη εἰς τὴν μάχην τῆς Δραγατσάνης. Ἰδε σελ. 290.

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ (Ἀναστάσιος). Υἱὸς τοῦ Πέτρου Μαυρομήχλη. Ἀγωνιστής. Ἰδε σελίδα 184.

ΜΕΛΕΤΙΟΣ ἐξ Ἰωαννίνων, μητροπολίτης Ἀθηνῶν. Ὑπῆρξε μαθητῆς Βησσαρίωνος τοῦ Μακρῆ σχολάρχου Ἰωαννίνων. Χειροτονηθεὶς ἱερεὺς μετέβη εἰς Παταύϊον ὅπου ἐδιδάχθη τὴν φιλοσοφίαν, τὰ μαθηματικὰ καὶ τὴν ἰατρικὴν. Μετὰ τὴν ἐν Ἰωαννίνοις ἐπάνοδόν του ἐχρημάτισε διδάσκαλος τοῦ Σχολείου τοῦ Ἐπιφανείου· ἐχειροτονήθη μετ' ὀλίγον μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης. Κατὰ τὸ 1703 μετετέθη εἰς Ἀθήνας ὅπου διέμεινε περίπου ἑνδεκα ἔτη· ἀπεβίωσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὴν ἐκεῖ μετάβασίν του τὴν 14 Δεκεμβρίου 1714. Συνέγραψε Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν εἰς ἀρχαίαν ἑλληνικὴν, Γεωγραφίαν, πόνημα λίαν σπουδαῖον πρὸ πάντων διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, καθὼς περιγραφὴν αὐτόπτου περιηγητοῦ. Ἰδε σελ. 66.

ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ (Δημήτριος). Ἐγεννήθη μὲν ἐν Αἰγίῳ τῆς Πελοποννήσου ἐν ἔτει 1798, ἀπέθανε δὲ ἐν Ἀθήναις τῷ 1858. Κατὰ τὴν νεότητά του μετῆλθε τὸ ἐμπόριον. Κατὰ τὸ 1821 διωρίσθη χιλιάρχος. Τῷ 1822 ἔλαβε μέρος εἰς τὴν μάχην τῶν Δερβενακίων καὶ τῆς Ἀκράτας καθ' ἣν διωρίσθη ἀντιστράτηγος. Τῷ 1813 μεταβαίνει εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα καὶ πολεμεῖ εἰς τὴν Φοντάναν· τῷ 1824 μάχεται εἰς τὴν Ἀμπλίανην· τῷ 1825 διορίζεται στρατηγὸς καὶ ἀποστέλλεται κατὰ τῶν ἐν Πάτραις Τουρκῶν. Κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ Ἰβραήμ Πασσᾶ λαμβάνει μέρος εἰς πολλὰς μάχας ὑπὸ τὸν Θεόδωρον Κολοκοτρώνην καὶ διακρίνεται ἰδίως εἰς τὴν περίφημον μάχην τῆς Καυκαριᾶς. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος ὁ Δημήτριος Μελετόπουλος ὑπῆρξε δήμαρχος Αἰγίου μέχρι τοῦ 1842, βουλευτὴς δὲ κατὰ τὴν πρώτην περίοδον, οἷς νομάρχης καὶ ἅπαξ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν. Ἰδε σελίδα 312.

ΜΗΝΙΑΤΗΣ (Ἡλίας). Ἐγεννήθη περὶ τὰ τέλη τῆς 17' ἑκατονταετηρίδος εἰς Ληξούριον τῆς Κεφαλληνίας. Ἐμαθήτευσεν εἰς τὸ Φλαγγιανὸν Φροντιστήριον ὅπου ἀπ' οὗ διήνυσεν τὴν σειρὰν τῶν μαθημάτων του ἐδίδαξε τὴν Ἑλληνικὴν. Ἐδίδαξε τὴν φιλοσοφίαν εἰς Κεφαλληνίαν, Ζάκυνθον, καὶ Κωνσταντινούπολιν ὅπου ἀνηγορεύθη καὶ ἱεροκήρυξ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Κατὰ τὸ 1711 ἔγινε Ἐπίσκοπος Κερνίκης καὶ Καλαβρύτων. Ἀπέθανε τὴν α' Αὐγούστου 1714. Οἱ λόγοι τοῦ Μηνιάτη εἰσὶν οἱ ἀριστοὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν. Ἰδε σελίδα 56.

ΜΩΡΑΙΤΙΝΗΣ (Ἀριστείδης). Ἐγεννήθη εἰς Τεργέστην· ἐδιδάχθη τὰ νομικὰ εἰς Ἑλβετίαν· διέτρεξε τὸ νομικὸν καὶ δικαστικὸν στάδιον. Ὑπῆρξε πρόεδρος τῆς Β' ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνελεύσεως. Διατελεῖ σήμερον πρόεδρος τοῦ Ἀρειοπάγου. Ἰδε σελίδα 216.

ΜΩΡΑΙΤΙΝΗΣ (Περικλῆς). Υἱὸς τοῦ Ἀριστείδου Μωραϊτίνη. Ἐγεννήθη εἰς Ἀθήνας. Ἐπαιδεύθη εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ Στρατιωτικὸν Σχολεῖον. Ὑπῆρξεν ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ. Ἐφονεύθη εἰς Κύθνον κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ὀκτωβρίου. Ἰδε σελίδα 322.

N

ΝΑΠΟΛΕΩΝ. Διάδοχος τοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας. Ἐγεννήθη τὴν 16 Μαρτίου 1856 · Ε. Ν. Ἰδε σελίδα 24.

ΝΙΚΗΤΑΡΑΣ. Πελοποννήσιος, ἀνεψιὸς τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη, ἐπωνομασθεὶς Τουρκοφάγος. Ἀπέθανεν εἰς Ἀθήνας ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος. Ἰδε σελίδα 242.

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ (Κωνσταντῖνος). Ἐγεννήθη εἰς τὴν νῆσον τῶν Ψαρῶν κατὰ τὸ 1794 ἔτος. Διωρίσθη κατὰ τὸ 1821 παρὰ τῆς βουλῆς τῶν Ψαρῶν γραμματεὺς εἰς τὸ πλοῖον τοῦ Νικολάου Ἀργύρη. Πλοιάρχος δὲ πυρπολικοῦ ὀφθαίτερον γενόμενος, παρηκολούθησε μέχρι τοῦ 1827 τὸν ἀγῶνα. Τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1824 μεταξὺ Μιτυλήνης καὶ Καραβούρνων παρέδωκεν εἰς τὸ πῦρ πρώτης τάξεως ἐχθρικὴν κορβέταν. Ὁ σήμερον ὑποναύαρχος Κ. Νικόδημος ἐξέδωκε δέτομον περὶ Ψαρῶν σύγγραμμα. Πρὸς δὲ τῷ συγγράμματι αὐτῷ ἐπρότεινε καὶ διαγώνισμα χιλίων πεντακοσίων δραχμῶν πρὸς συγγραφὴν καὶ ἐκτύπωσιν βιβλίου χριστιανικῶν καθηκόντων τοῦ πολίτου. Ἰδε σελίδα 200.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ. Διάδοχος τοῦ θρόνου τῆς Ῥωσσίας. Ἐγεννήθη τὴν 8/20 Σεπτεμβρίου 1843. Ἰδε σελίδα 24.

ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ (Βασίλειος). Ἐγεννήθη εἰς Καρυταίνην τῆς Πελοποννήσου κατὰ τὸ 1817. Πρῶτος ἔτυχε τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος τῆς νομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Διετέλεσε πρόεδρος πρωτοδικῶν, ἐφέτης, γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης, ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν κατὰ τὴν μεταπολίτευσιν τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1861, πληρεξούσιος εἰς τὴν Β' ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνέλευσιν. Ἐνυμφεύθη, κατὰ τὸ 1860, μετὰ τῆς πρωτοτόκου κόρης τοῦ Κ. Δ. Βούλγαρη, κυρίας Διαμαντῆ. Ἰδε σελίδα 322.

ΝΕΙΛΟΣ (Ἀρχιμανδρίτης). Ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1812, εἰς Καλλιόπολιν. Ἀντεπροσώπευσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὸ Ἅγιον Ὅρος εἰς τὰς Παραδουναβίους Ἡγεμονείας. Κατὰ τὸ 1862 ἀπεστάλη εἰς Παρισίους καὶ Λονδῖνον διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ ζητήματος τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων. Ἰδε σελίδα 344.

O

ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ (Κωνσταντῖνος). Φιλολόγος διάσημος. Ἑλληνιστῆς ἐγκρατῆς, θεολόγος ἀριστος. Ἐτελειοποίησε τὰς μελέτας του εἰς Γερ-

μανίαν· ὑπῆρξε διδάσκαλος τῆς φιλολογίας εἰς τὸ φιλολογικὸν γυμνάσιον τῆς Σμύρνης· ἐξεφώνησεν εἰς Ὀδησσον, ὅπου προσέφυγε ὅτε ἐξεβράγη ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις, τὸν ἐπιτάφιον λόγον τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου. Ἐξέδωκε πολλὰ πονήματα ἃ θέλουσι μείνει αἰώνια μνημεῖα τῆς πολυμαθείας του. Ἀπέθανεν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ 1852. Ἴδε σελίδα 76.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ (Στέφανος) ἐκ Καββαίας. Ἰατρός. Ἀδελφὸς τοῦ προηγουμένου. Ἐξεπαιδεύθη εἰς Γερμανίαν· ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Κούμα καὶ μετ' αὐτοῦ ἐδίδαξε τὴν φυσικὴν ἱστορίαν καὶ τὴν χημείαν εἰς τὸ γυμνάσιον τῆς Σμύρνης. Ἐκτραγείσης τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως μετέβη εἰς Βιέννην, ὅπου ἀπεδίωσεν ἐπαγγελλόμενος τὸν ἱατρόν. Ἴδε σελίδα 200.

ΟΥΜΒΕΡΤΟΣ. Διάδοχος τοῦ θρόνου τῆς Ἰταλίας. Ἐγεννήθη τὴν 14 Μαρτίου 1844. Ε. Ν. Ἴδε σελίδα 24.

Π

ΠΑΓΩΝΗΣ. Ἀξιωματικὸς τοῦ μηχανικοῦ. Ἐφονεύθη εἰς Ναύπλιον κατὰ τὴν ἐκεῖ στάσιν (1862). Ἴδε σελίδα 322.

ΠΑΔΟΒΑΣ (Στέφανος). Ἐγεννήθη εἰς Κέρκυραν τὸ 1807. Διδάκτωρ τῆς νομικῆς τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας. Διέτρεξε τὸ δικαστικὸν καὶ δικηγορικὸν στάδιον. Μέτριος Ῥιζοσπάστης, ἀντιπρόσωπος τῆς Κερκύρας ἐπὶ πολλὰ ἔτη, προέδρευσεν τὴν Η' βουλὴν ἣτις ἐψήφισε τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν τῆς Ἑπτανήσου. Ἴδε σελίδα 306.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ (Ῥήγας). Ἐκ Τριπόλεως. Πολιτικὸς ἀνὴρ· Πρώτην γερουσιαστῆς, νῦν πληρεξούσιος εἰς τὴν Β' ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνέλευσιν. Ἴδε σελίδα 206.

ΠΑΛΜΕΡΣΤΩΝ (Ἐνρίκος-Ἰωάννης Τέμπλε). Ἐγεννήθη τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1784. Ε. Ν. Μέγας πολιτικὸς ἀνὴρ τῆς Ἀγγλίας. Κατάγεται ἀπὸ τὴν Ἰρλανδίαν. Ἴδε σελίδα 34.

ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ. Ἐγεννήθη εἰς Πελοπόννησον. Ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ. Συνετελέσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὁκτωβριανῆς ἐπαναστάσεως. Ἴδε σελίδα 258.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (Γρηγόριος). Ἐκ Μακεδονίας. Ἐξεπαιδεύθη εἰς Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν. Ἀρχαιολόγος, ἱστορικός. Ἐγκαθίδρυσεν ἐν Ἀθήναις τὸ Ἑλληνικὸν Ἐκπαιδευτήριον. Ἴδε σελίδα 344.

ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ (Ζαμάλας). Ἀγωνιστής. Ἀπέθανε κατὰ τὸ 1863. Ἴδε σελίδα 146.

ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ (Καλλιόπη). Ἐγεννήθη εἰς Πελοπόννησον. Διεκρίθη εἰς τὴν κατὰ τοῦ Ὀθωνος ἀντιπολίτευσιν. Ἴδε σελίδα 258.

ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ (Γ.). Πελοποννήσιος. Ἡρὼς τῆς Ἑλληνικῆς παναστάσεως. Ἐφονεύθη κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ ἀγῶνος. Ἴδε σελ. 162.

ΠΕΡΑΙΒΟΣ. Θεσσαλὸς. Φίλος καὶ συναγωνιστής τοῦ Ῥήγα Φε-

ραίου. Ἀπέθανε πρὸ ὀλίγου εἰς Ἀθήνας. Ἐξέδωκεν ἀπομνημονεύματα ἱστορικῆς γλῆας περίεργα. Ἴδε σελίδα 146.

ΠΕΤΜΕΖΑΣ (Βασίλειος). Πελοποννήσιος. Ἀγωνιστής. Σήμερον εἶναι ἀόμματος. Ἴδε σελίδα 184.

ΠΕΡΑΚΟΣ. Ἀπὸ τὴν Μάγνην. Ἀγωνιστής. Ἴδε σελίδα 184.

ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ (Κολλιόπουλος). Πελοποννήσιος, ἀνεψιὸς τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη, διέπρεψε κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα. Ἀπέθανε τὸ 1864. Ἴδε σελ. 146.

ΠΥΡΛΑΣ (Ἰωάννης). Ἐκ Τριπόλεως τῆς Πελοποννήσου. Ἰατρὸς, δημοσιογράφος. Ἐξεπαιδεύθη εἰς Παρισίους. Πρῶτος ἐσύστησεν ἐφημερίδα εἰς Τρίπολιν. Πληρεξούσιος εἰς τὴν Β' ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνέλευσιν. Ἐξέδωκε διάφορα πονήματα καὶ ἰδίως μίαν Φυσικὴν. Ἴδε σελίδα 344.

Ρ

ΡΕΝΙΕΡΗΣ (Μάρκος). Ἐγεννήθη εἰς Τεργέστην κατὰ τὸ 1815 ἐκ γονέων Κρητῶν. Διδάκτωρ τῆς νομικῆς τῆς ἐν Παταύῳ Σχολῆς. Διετέλεσεν Ἀρειοπαγεΐτης, δικηγόρος, καὶ πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος (κατὰ τὸ 1861) εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἐξέδωκε διάφορα νομικά, φιλοσοφικά καὶ φιλολογικά πονήματα. Τὸ περὶ Φιλοσοφίας τῆς Ἱστορίας δοκίμιον καὶ ἡ περὶ τοῦ πατριάρχου Κυρίλλου πραγματεία εἰσὶ τὰ μᾶλλον λόγου ἄξια. Ἴδε σελίδα 344.

ΡΟΥΦΟΣ (Βενιζέλος). Ἐκ Πατρῶν· ἐν ἑκ τῶν τριῶν μελῶν τῆς Προσωρινῆς κυβερνήσεως μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Ὁθωνος. Ἴδε σελίδα 216.

ΡΩΣΣΕΛ (Ἰωάννης). Ἐγεννήθη τὴν 18 Αὐγούστου 1792. Ε. Ν. Μέγας πολιτικὸς ἀνὴρ τῆς Ἀγγλίας. Ἴδε σελίδα 34.

Σ

ΣΑΧΙΝΗΣ (Γεώργιος). Ἐξ Ὑδρας, ὑποναύαρχος· ὑπῆρξεν ἀνθυπασπιστὴς τοῦ Ὁθωνος. Ἴδε σελίδα 184.

ΣΚΑΡΒΕΛΗΣ. Υἱὸς τοῦ ἀποβιώσαντος συνταγματάρχου Σκαρβέλη. Ἐγεννήθη εἰς Ἀθήνας, ἐφρονεύθη εἰς Κύθον θῦμα τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Ὀκτωβρίου. Ἴδε σελίδα 322.

ΣΚΥΛΙΤΖΗΣ (Ἰσιδωρος). Χίος, ποιητὴς, δημοσιογράφος, μεταφραστὴς τῶν δημοτικωτέρων μυθιστορημάτων τῆς Γαλλίας. Πρῶτος ἐκδότης τῆς Τεργεσταίικς Ἡμέρας. Ἴδε σελίδα 290.

ΣΟΥΤΖΟΣ (Παναγιώτης). Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Ποιητὴς, δημοσιογράφος. Ὁ ὁδοιπόρος ἐστὶ τὸ καλλίτερον ἔργον του. Ἴδε σελ. 200.

ΣΤΑΥΡΟΣ (Γεώργιος). Ἐγεννήθη εἰς Ἰωάννηνα περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος. Μετῆλθε τὸ ἐμπόριον εἰς Βιέννην. Συνειργάσθη εἰς τὰς προετοιμασίας τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ὑπη-

ρέτησε κατ' αὐτήν. Ἐπὶ τοῦ Κυβερνήτου ὅστις τὸν ἐξετίμα πολὺ εἶχε τὴν θέσιν Πανελληνίου καὶ προέδρου τῆς οἰκονομίας. Διὰ τῶν μετὰ τοῦ Εὐνάρδου σχέσεών του κατόρθωσε τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Γραπῆς ἣν διοικῶν ἀπὸ τὸ ἔτος 1842 κατέστησε τὸ πρῶτον τῆς Ἀνατολῆς πιστωτικὸν κατὰστημα. Ἰδε σελίδα 328.

ΣΩΝΙΕΡΟΣ (Σπυρίδων). Ἐκ Κερκύρας, ἔλκων τὸ γένος ἀπὸ Γάλλους. Στρατηγὸς τοῦ πεζικοῦ, ἀπέθανεν εἰς Ἀθήνας τὸ 1864. Ἰδε σελίδα 184.

Τ

ΤΟΣΣΙΤΖΑΣ (Μιχαήλ). Ἐγεννήθη εἰς Μέτσοβον τῆς Ἡπείρου περὶ τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος. Μετῆλθε τὸ ἐμπόριον εἰς Αἴγυπτον· ἀπέθανεν εἰς Ἀθήνας περὶ τὸ 1855· ἄφησε γενναῖα κληροδοτήματα εἰς τὰ ἀγαθοεργὰ κατὰστήματα τῆς Ἑλλάδος. Ἰδε σελίδα 338.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ (Χαρίλαος). Ἐγεννήθη εἰς Ναύπλιον τὸ 1832. Ἐξεπαιδεύθη εἰς Ἀθήνας, Παρισίους καὶ Λονδίνον. Διδάκτωρ τῆς νομικῆς. Κατὰ τὸ 1853 διωρίσθη ἀκόλουθος τῆς ἐν Λονδίῳ Ἑλληνικῆς πρεσβείας· προεδιβάσθη ἀκολούθως γραμματεὺς, καὶ μετ' ὀλίγον διωρίσθη ἐπιτετραμμένος. Μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν Πρεσβειῶν (Μάρτιον 1863) ἐξελέχθη ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλ. Κοινότητος τοῦ Λονδίνου εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν τῶν Ἀθηνῶν. Μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ βασιλέως Γεωργίου εἰς Ἀθήνας ἐπέμφθη εἰς Λονδίνον ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος ἵνα ὑπογράψῃ τὴν περὶ τῆς ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου συνθήκην. Ἰδε σελίδα 306.

Φ

ΦΑΒΙΕΡΟΣ Φιλέλλην Γάλλος. Ἐγεννήθη τὴν 10 Δεκεμβρίου 1782 εἰς Pont-à-Mousson [Meurthe]. Ὑπηρέτησε στρατιωτικῶς ἐπὶ τοῦ Ναπολέοντος τοῦ Α'· ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ 1823, ὅπου ἐσχηματίσε τὸν πρῶτον πυρῆνα τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ. Ἡ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν εἰσοδός του εἶναι ἀνδραγάθημα πασίγνωστον. Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς εἰς Χίον (1827) ἐκστρατείας του ἐπέστρεψεν εἰς Γαλλίαν. Ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ 1829 ἐπὶ καιρὸν τινα μετὰ τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων. Ἀπέθανεν εἰς Παρισίους τὴν 3/15 Σεπτεμβρίου 1855. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου εἶχε διορισθῇ ἀντιστράτηγος καὶ ὁμότιμος (pair de France). Ἰδε σελίδα 306.

ΦΙΛΗΜΩΝ (Τιμολέων). Ἐγεννήθη εἰς Ναύπλιον κατὰ τὸ ἔτος 1832. Ἐξεπαιδεύθη εἰς Ἀθήνας. Διδάκτωρ τῆς νομικῆς. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1856 ὑπῆρξε μόνος συντάκτης τοῦ Αἰῶνος, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ἔτος 1848 ἦτο συνεργάτης τῆς πολιτικῆς ταύτης ἐφημερίδος. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος ἐδικάσθη ἐνώπιον τῶν ἐνόρκων ἐπὶ ἐγκλήματι τοῦ τύπου καὶ κατεδικάσθη

εἰς φυλάκισιν τριῶν μηνῶν. Κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1863 συνώδευσε τὴν εἰς Κοπεγχάγην σταλεῖσαν ἐπιτροπὴν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως ὡς εἷς ἐκ τῶν γραμματέων τῆς. Μείνας εἰς Κοπεγχάγην μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἐπιτροπῆς συνώδευσε τὸν βασιλέα Γεώργιον εἰς Ἑλλάδα ὡς μέλος τῆς συνοδείας τῆς Α. Μ. Σήμερον διατελεῖ ἰδιαίτερος γραμματεὺς τοῦ Κόμητος Σπόννεκ, ἰδιαιτέρου Συμβούλου τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Ἴδε σελίδα 290.

ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΣ. Διάδοχος τοῦ θρόνου τῆς Δανίας. Ἐγεννήθη τὴν 3 Ἰουνίου 1843. Ε. Ν. Ὑπηρετεῖ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς. Ἴδε σελίδα 24.

X

ΧΑΝ. Φιλέλλην Ἑλβετός. Στρατηγὸς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν. Διώκει τὰ βασιλικὰ στρατεύματα ἐπὶ τῆς στάσεως τοῦ Ναυπλίου κατὰ τὸ 1863. Ἴδε σελίδα 258.

ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΣ (Ἀσπροποταμίτης). Ἀγωνιστὴς· δῖεπρεψε κατὰ τὴν ἀτυχῇ ἀπόπειραν τῶν 1854 εἰς Θεσσαλίαν. Ἴδε σελίδα 146.

ΧΑΤΖΗΧΡΗΣΤΟΣ. Θρακοβούλγαρης, εἷς ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἀγωνιστῶν. Ἀπέθανεν εἰς Ἀθήνας. Ἴδε σελίδα 248.

ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΗΣ (Γεώργιος). Ἐγεννήθη τὸ 1805 εἰς Ῥυσίον τῆς Βιθυνίας· ἐμκλήτευσεν εἰς τὴν ἐν Κουρούτσεσμε τοῦ Γένους Σχολήν. Ἐκραγείσης τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἔλαβε μέρος εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα. Εἶτα μετέβη εἰς τὴν Ἑπτάνησον ὅπου ἐδίδαξε τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα. Κατὰ τὸ 1833 ἔτος ἐπανελθὼν εἰς τὴν ἐλευθερωθεῖσαν Ἑλλάδα διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς φιλολογίας καὶ γλώσσης εἰς τὸ γυμνάσιον Ναυπλίου. Τὸ 1837 διωρίσθη καθηγητὴς εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Διδασκαλεῖον καὶ τὸ 1843 Γυμνασιάρχης εἰς Ναύπλιον. Ἐναλλάξ ἐδίδαξεν εἰς Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς Ἀθήνας. Ἀπέθανεν εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν. Συνέγραψε διαφόρους διατριβὰς ἐπὶ διαφόρων ἀντικειμένων. Ἴδε σελίδες 200.

Ψ

ΨΥΛΛΑΣ (Γεώργιος). Ἀθηναῖος, πρόην γερουσιαστής. Ἴδε σελ. 216.